

Publicerad 2009-11-14 22:35 av Anna-Lena Holmberg

Osäkerhetens röst...

Osäkerhetens röst

är min livs törst ,

Jag går och går ,

men det känns som jag stilla står.

Jag andas och andas ,

men det känns ändå som jag klandras.

Jag tänker och tänker ,

tårar på mina kinder blänker.

Jag pratar och pratar ,

men alltid nån mig ratar.

Jag ger och ger ,

men alla problem tycks bara bli fler.

Jag känner och känner ,

men i mitt bröst det bränner.

Jag har gått så många mil ,

min hals känns som en raspfil.

Jag har tänkt så många tankar ,

alla tårar har gjort så mitt huvud bankar.

Jag har pratat många gånger ,

men allt jag gett har gett mig ånger.

Jag har känt så många gånger ,

men i mitt innersta hjärta så är det slut på

alla glädje sånger.

Är det så här livet skall vara ,

hur skall jag då det klara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna-Lena Holmberg med Poeter.se id #31109 innehar upphovsrätten